

פרשת מצרע

וַיִּדְבֹר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. זֹאת תְּהִי תּוֹרַת הַמִּצְרָע בְּיוֹם טְהָרְתוֹ וְהוּבָא אֶל-הַכֹּהֵן. וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהֵנָּה נִרְפָּא נִגְע-הַצֶּרַעַת מִן-הַצָּרוּעַ.

(ויקרא יד פסוקים א-ג)

מה בפרשה? בפרשת מצרע מסופר כיצד יכול אדם להיטהר לאחר שנרפא מנגע הצרעת. האדם מביא קורבן אל הכהן אשר מקיים טקס של טיהור. לפי הפרשה, אם אדם שנרפא מצרעת איננו בעל אמצעים, הקורבן שהוא נדרש להביא יהיה צנוע יותר מקורבנו של אדם עשיר.

פרשת מצרע עוסקת גם בטיפול וטיהור של נגע צרעת שפשה בבית או בבגד. בסוף פרשת מצרע מופיעים חוקי הנידה שנוגעים לימי הוסת ומשמעותם החברתית.

הצעה ליצירה כרטיס ברכה

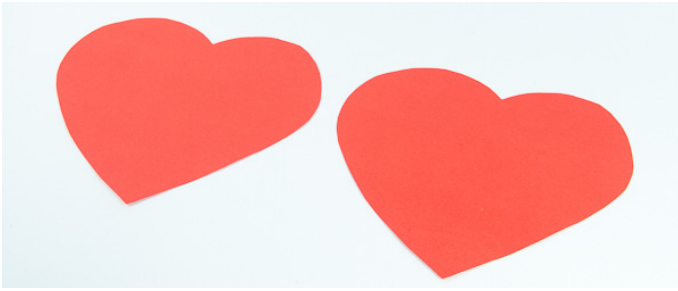
פרשת מצורע עוסקת בהחלמה ממחלה, בואו נכין כרטיס ברכה לאדם שאנו מכירים אשר לא מרגיש טוב.

חומרים:

- 2 דפי בריסטול צבעוניים בגודל A4
- חוט צבעוני
- מילים של ברכת "ברוך רופא חולים" (אפשר לכתוב או להדפיס)
- טושים
- דבק
- נצנצים
- מדבקות
- מספריים
- מחורר

תהליך היצירה:

- גזור את שני הבריסטולים לצורות זהות בגודלן (למשל צורת לב).
- נחורר את הצורות שיצרנו כשהן אחת מעל השנייה כך שהחורים יהיו במקומות זהים בשתי הצורות.
- נדביק את ברכת "ברוך רופא חולים" לאחת הצורות ונקשט את שתיהן.
- נחבר את הצורות יחד ליצירת כרטיס ברכה על ידי השחלת החוט בחורים. ניתן להשאיר מעט חוט בחצי עיגול בין החורים, שיהיה אפשר לתלות בעזרתו את היצירה.

הצעה לפעילות שיחות לשבת

- האם אתם זוכרים כיצד הרגשתם כשהייתם חולים?
- מה רציתם שיעשו עבורכם כשלא הרגשתם טוב?
- מה תוכלו לעשות למען מי שחולה?
- כיצד אפשר לעזור לילדים שמחסירים ימי לימודים בגלל מחלה?

רבי עקיבא נכנס אל בית המדרש והתיישב על כיסאו. לפניו ישבו תלמידים רבים שבאו מדי יום לשמוע את דברי התורה שלימד. בכל יום דרש רבי עקיבא משעת בוקר מוקדמת ועד ארוחת הצהריים. אחרי הארוחה יצאו כולם לעבודת יומם.

רבי עקיבא הכיר היטב את פני תלמידיו. הוא הכיר כל תלמיד וידע מה שמות ילדיו, היכן גר ומה עיסוקו. גם התלמידים הכירו היטב איש את חברו, בכל בוקר פגשו זה את זה בין ספסלי בית המדרש וברבות הימים נעשו חברים טובים. רבי עקיבא העביר את מבטו על שורות הספסלים שלפניו, כך אהב לעשות לפני כל שיעור. הוא היה מביט בפני תלמידיו ורואה אם שמחים הם או עצובים, אם רעבים או שבעים אם בריאים או חולים. אם גילה רבי עקיבא דבר מה שלא כשורה, היה מיד רושם לפניו לשוחח עם אותו תלמיד ביחידות ולעזור לו בצרתו.

רבי עקיבא אהב יותר מכל שתלמידיו עוזרים זה לזה, דברי התורה על עזרה לזולת היו מחלחלים בין תלמידיו כפלגי מים זעירים מתוך נהר גדול וכל שהיה עליו לעשות היה לדאוג שהם שמים לב לצרת חבריהם. פתאום ראה רבי עקיבא שאחד מתלמידיו, תלמיד חכם ושמו יעקב, לא הגיע אל בית המדרש. מיד שאל את תלמידיו "האם ראיתם את יעקב? מדוע לא הגיע אל בית המדרש היום?"

בחדר השתררה דממה איש לא ידע להשיב על שאלתו של הרבי. רבי עקיבא המשיך בשיעור כרגיל. מיד בתום הלימוד יצא רבי עקיבא אל ביתו של התלמיד. כשהגיע לביתו דפק על הדלת אך כל תשובה לא נשמעה. רבי עקיבא דפק שוב בחזקה, אין קול ואין עונה. הוא פתח את הדלת וראה שהחדר חשוך, הווילונות מוגפים ובמיטה שוכב יעקב מכוסה בשמיכה.

"מי בא לבקרני?" שאל יעקב בקול חלש.
"זה אני, רבי עקיבא, באתי לשאול בשלומך. חסרת לי היום בבית המדרש"
"רבי, אני מצטער, אינני יכול לקום לקראתך, לא אוכל אפילו להכין לך כוס תה" אמר יעקב בדמעות "אני מאוד חולה ואינני יכול לקום ממיטתי".

"הסר דאגה מליבך" אמר רבי עקיבא ומיד קם ולקח מטאטא בידו. לקול מחאותיו החלשות של התלמיד ניקה רבי עקיבא את הרצפה, הסיט את הווילונות ופתח את החלונות. לאחר מכן הכין לו כוס תה עם לימון והחליף את מצעיו. יעקב לא האמין למראה עיניו, רבי עקיבא המורה המכובד מנקה את רצפתו, הוא חשש שהחום שלו עלה כל כך שהתחיל לדמיון.

בסוף ביקורו של רבי עקיבא הודה לו התלמיד ולחץ את ידו, "אני כבר מרגיש טוב יותר" אמר בשמחה. יעקב ישב במיטתו ונראה מאושר. רבי עקיבא המשיך לבקר את תלמידו מדי יום. כל אותם הימים לא הגיע אף אחד מהתלמידים לבקר את יעקב החולה, רבי עקיבא הצטער מאוד. "האם לא לימדתי אותם שהתורה מצווה על ביקור חולים?" חשב, "אולי עלי לחזור על לימוד מצווה זו".

רבי עקיבא סיפר לתלמידיו כיצד ביקר יצחק את אביו יעקב כשהיה חולה, כיצד לקח עמו את שני בניו אפרים ומנשה. "והנה תלמידיי, ראו את כוחה של מצוות ביקור חולים" אמר רבי עקיבא בהתרגשות וקרא מן התורה "ויתחזק ישראל וישב על-המטה! רק שמע יעקב אבינו שבנו יוסף הגיע לבקרו ומיד חש בטוב!" רבי עקיבא הביט בתלמידיו בצפייה, הוא קיווה שהבינו את אשר ניסה ללמדם.

אך אבוי! כמה התאכזב כאשר הגיע לבקר את תלמידו החולה ושוב היה מבקרו היחיד.
"עלי לעשות מעשה!" חשב רבי עקיבא.

ביום המחרת הגיעו כל התלמידים השכם בבוקר אל בית המדרש. הם התיישבו על הספסלים כרגיל וחיכו לבואו של

רבי עקיבא. שעת תחילת הלימודים הגיעה וחלפה אך רבי עקיבא לא בא. הם חיכו וחיכו עד שעת הצהריים אך רבם לא הופיע.

"הרי זה לא מתאים לרבי עקיבא כלל וכלל!" אמרו התלמידים, "בוודאי קרה אסון גדול". התלמידים יצאו לחפש את רבי עקיבא. הם חיפשו בכל רחבי העיר, לפתע ראו אותו הולך ברחוב. "היכן היית?" שאלו התלמידים, "חיכינו לך כל הבוקר, האם קרה דבר נורא? מדוע לא הגעת ללמד אותנו דברי תורה? האין היא הדבר החשוב בעולם?" "אכן, תלמידי, התורה היא הדבר החשוב בעולם ולכן הייתי עסוק בלקיים את מצוותיה". התלמידים הביטו בעקיבא במבטים שואלים. "ביקרתי את חברכם יעקב, כבר ימים רבים הוא חולה ואיננו מגיע אל ספסל הלימודים, אני מבקרו ועוזר לו להחלים".

התלמידים הביטו זה בזה בבושה, מיד הבינו מה ניסה רבי עקיבא להראות להם. הם שכחו לקיים את דברי התורה שעליהם כה שקדו. מיד הלכו התלמידים אל ביתו של יעקב. אחד ניקה את החדר, השני הכין ארוחה השלישי שוחח עם יעקב על אירועי השבוע, התלמידים עודדו את יעקב ועזרו לו. בסוף הביקור קם יעקב על רגליו וניגש לרבי עקיבא "רבי החייתני!" אמר בשמחה וחיבק את רבו.

מבוסס על המדרש

מעשה בתלמיד אחד מתלמידי רבי עקיבא שחלה, לא נכנסו חכמים (חבריו התלמידים) לבקרו ונכנס רבי עקיבא לבקרו. ובשביל שכיבדו וריבצו (טיפל בו וניקה אותו) לפניו - חיה (הבריא). אמר לו (התלמיד לרבי עקיבא): "רבי החייתני!" יצא רבי עקיבא ודרש - כל מי שאין מבקר חולים, כאילו שופך דמים! (תלמוד בבלי, מסכת נדרים דף מ ע"א)

הבלוג של מיה נולד במטרה להמשיך את המסורת היהודית של קריאה בפרשת השבוע, אשר הופכת את התורה לחלק מחיי היום יום שלנו ואת הטקסטים היהודיים העתיקים לרלבנטיים. בבלוג של מיה תוכלו למצוא פעילויות מגוונות העוסקות בפרשות השבוע, אשר יסייעו לכם להפוך את סיפורי התורה גם לחלק מעולמם של ילדים. מיה, בעלת תואר ראשון בחינוך ובמקרא ורכזת החינוך לגיל הרך בקהילת בית דניאל בתל אביב וגם המקימה והמנהלת את זולזו, מרכז הורות ומשחיקה בבית דניאל. **צילומים: עומר גרייסמן**

